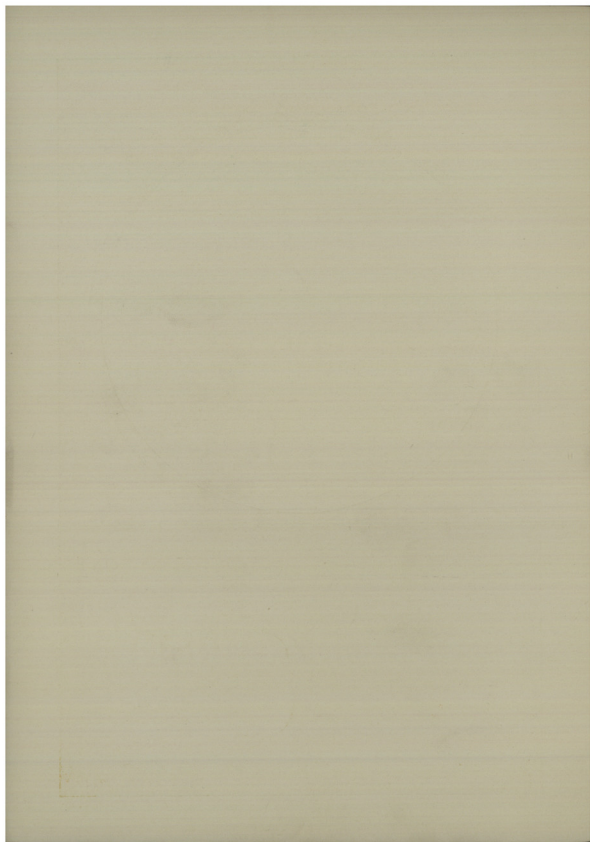

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 5 'Απριλίου 1937, ὥραν 6.30 μ.μ.,

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893-1937

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

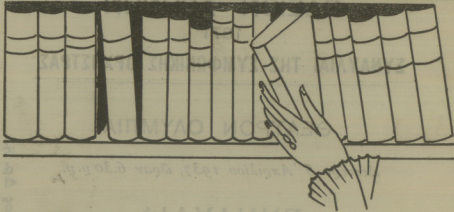
ΛΙΛΑ ΛΑΛΟΥΝΗ

Πιάνο

*Μετά την έναρξιν τῆς Συναντίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπικρατῆ
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τιμὴ ἀναλυτικῶν προγράμματος Δρ. 5.

24

**ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ**

**ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

**“ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΑΚΗΣ,”
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΟΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

1. **Antiche Danze ed Arie, per liuto, κατά έλευ-
θήραν διασκευήν δι' όρχήστραν υπό . . . ΟΤΤ. RESPIGHI**

I. *Balletto detto «Il conte Orlando» di Si-
mone Molinaro (1559).*

II. *Gagliarda di Vincenzo Galilei (155...)*

III. *Villanella (τέλος του 16ου αιώνος)*

IV. *Passo mezzo e Mascherada (τέλος του 16ου αιώνος)*

(Σειρά Μελωδιών του 16ου αιώνος, διασκευασθείσα
εις μορφήν Σουίτας υπό Ο. Ρεσπίγκι).

ή όρχήστρα

(πρώτη έκτέλεσις)

2. **Συμφωνικό Κοντσέρτο εις ντο έλασ. . . ΜΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ**

Έργον 30

γιά πιάνο και όρχήστρα

(Εις μνήμην Καλλιόπης Κοκκίνου)

a) *Allegro con moto ma maestoso — Semplice,
Calmo — Scherzando — Appassionato — Tem-
po 1° — Maestoso.*

b) *Παραλλαγές, Φούγκα και Φινάλε (επίανω σ' ένα Έλ-
ληνικό δημοϊκό θέμα) Andantino—quasi Alle-
gretto—Più mosso—Meno mosso tranquillo
— Vivo — Quasi recitativo — Pochissimo più
lento—Molto Vivo—Molto ritmato, Vivo —
Poco meno, Vivo, Giocoso e stringendo.—Len-
to Grave, Molto tranquillo—Vivo (Fuga), poco
meno, a tempo—Finale: Maestoso molto ap-
passionato, con brio, a tempo Maestoso, più
agitato.*

Ή κ. Αίλα Λαλαούνη και ή όρχήστρα

(πρώτη έκτέλεσις)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Παραλλαγὰι ΔΗΜ. ΛΕΒΙΔΗ

διὰ τρία πολίχορδα, πλαγίανλον, ἀγγλικὸν
 κέρας, δύο εἰθναύλους, βαρὺν εἰθναύλον, κέ-
 ρας, σάλπιγγα, σαξόφωνον καὶ κρουστά. Αἱ
 Καὶ Μ. Βασσενχόβεν, καὶ Φ. Κάισαρη-Ἀ-
 ράγγη, ἡ Δνίς Α. Γουρζῆ, καὶ οἱ κ. κ.
 Σ. Μάγος, Γ. Εὐαγγελίδης, Σ. Λάζαρος,
 Ν. Τοιμούρης, Ι. Λέντης, Σ. Γαβαζιάνης,
 Ε. Εὐαγγέλιου, Θ. Στάϊκος, Μ. Σερεμί-
 δης, Χ. Μπεισᾶκος, Χ. Κουϊμελῆς καὶ
 Α. Παρίδης.

(πρώτη ἐκτέλεσις)

4. Συμφωνία ἀρ. 4 (Ἰταλική) F. MENDELSSOHN

I. Allegro vivace

II. Andante con moto

III. Con moto moderato

IV. Saltarello—Presto

Ἡ ὀρχήστρα

Πιάνο τῆς Συναυλίας: STEINWAY & SONS

Ἀντιπρόσωπος: Ε. Τσαμονετζῆς

ΠΑΡΤΕΙΑ ΣΥΝΤΟΣ

ΟΤ. RESPIGHI

Antiche Danze ed Arie

Per liuto

Τὰ πρῶτα δοκίμια καθαρῶς ἐνοργάνου μουσικῆς, ἐμφανίζονται περὶ τὸν 15^ο. αἰῶνα, τὸ δὲ ὄργανον εἰς τὸ ὁποῖον οἱ τότε μουσικοὶ ἐνεπιστεύοντο τὰς ἐμπνεύσεις των ἦτο ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ λαούτο, ὄργανον τὸ ὁποῖον ἐπέιχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰς οἰκογενεῖας, τὴν θέσιν τοῦ σημερινοῦ κλειδοκυμβάλου. Οὕτως ἐδημιουργήθη, κυρίως ἐν Ἰταλίᾳ, πλουσιωτάτη μουσικὴ φιλολογία διὰ τὸ λαούτο. Τότε ἔλαμψεν ἐν Ἰταλίᾳ ὁ δίσσημος ἐκτελεστής τοῦ λαούτου Francesco da Milano, ὁ ἐπικληθεὶς *il divino* (ὁ θεῖος) καὶ ἄλλοι πολλοὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ *Βικέντιος Galilei*, (155 ...), πατέρας τοῦ μεγάλου φυσικομαθηματικοῦ Γαλιλαίου, ὁ Σίμων *Molinaro* (τέλη 15^ο. αἰῶνος) καὶ ἄλλοι πολλοί, περὶ τῶν ὁποίων ὁ ἐνδιαφερόμενος δύναται νὰ εὑρῇ πληροφορίας ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ Δρος Oscar Chilesotti «Notes sur les tablatures de luth et de guitare». Ἐκ τῆς ἀνωτέρω μελέτης ὁ διακεκριμένος Ἰταλὸς μουσουργὸς Ottorino Respighi ἐδανείσθη τὰ μουσικὰ θέματα παλαιῶν χορῶν καὶ μελωδιῶν, ἵνα δι' αὐτῶν συνθέσῃ τὴν σήμερον ὑπὸ τὸν τίτλον «Antiche Danze ed Arie» per liuto, συμφωνικὴν σειρὰν, ἣ ὁποία δύναται μᾶλλον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πιστὴ μεταγραφή τῶν παλαιῶν θεμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ συνθέτης προσέθεσε τὰ χρώματα τῆς συγχρόνου ὀρχήστρας.

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

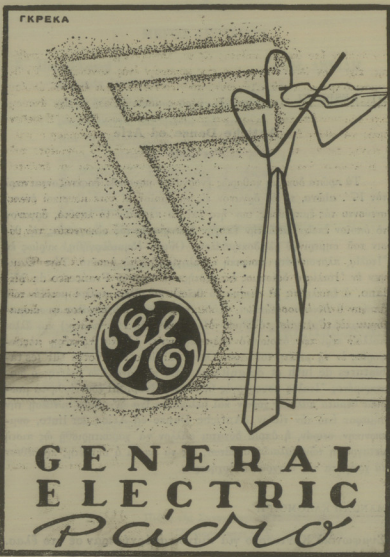
Συμφωνικὸ Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστραν σὲ ντο ἔλασ.

Α'. Allegro maestoso ma con moto

Β'. Παραλλαγές, φούγκα καὶ φινάλε ἐπάνω σ' ἓνα ἑλληνικὸ δημοτικὸ τραγούδι.

Τὸ Κοντσέρτο τοῦ κ. Καλομοίρη ἐγράφη ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1934 μέχρι τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1935. Πολὺ ἐνωρίτερα ὅμως ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ

ΓΚΡΕΚΑ

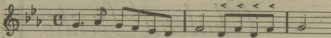
**GENERAL
ELECTRIC**
Radio

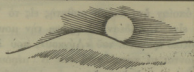
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ^{ΑΕ}
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 24-311

τὴν ὁποίαν ἦτο ἀκόμη μαθητῆς εἰς τὸ Ὡδεῖον τῆς Βιέννης, ὃ συνθέτης εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ γράψῃ τὴν μουσικὴν ἐνὸς κοντσέρτου. Τὸ δὲ δημοτικὸ τραγοῦδι τοῦ «Λύγκου», ποῦ ἔδωκε τὸ θέμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλέκονται αἱ παραλλαγαὶ τοῦ Β' μέρους, παιδι ἀκόμη τὸ εἶχε ἀκούσῃ ἐκτελούμενον ἀπὸ τὸν Ἄραμι καὶ τὸν εἶχε συγκλονίσει βαθειά. Ἐπερὲν ὁμως νὰ φθάσῃ ἡ ἐποχὴ τῆς ὀριμότητος διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ καλλιτέχνης ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἄλλοτε ὄνειρευθῆ. Τὸ κοντσέρτο τοῦ κ. Καλομοίρη ἐκφράζει περισσότερο ψυχικὰ συναισθήματα καὶ ἐπιζητεῖ ὀλιγότερον νὰ δώσῃ εὐκαιρίαν εἰς δεξιότεχνιαν ἐπίδειξιν ἐνὸς ὄργάνου. Δὲν πρέπει ὁμως νὰ νομισθῇ δι' αὐτὸ ὅτι ἔτσι περιορίζεται ὁ ρόλος τοῦ πιάνου εἰς ὑποτακτικὸν τῆς ὀρχήστρας χωρὶς δεξιότεχνικὰ ἀπαιτήσεις, οὔτε ὅτι τὸ ἔργον του εἶναι μία Συμφωνία, ἢ Συμφωνικὸν ποίημα μὲ *piano obbligato*.

Ὡς πρὸς τὴν τεχνικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἔργου, πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὸ συμφωνικὸ κοντσέρτο, ἔχει ὡς βασικὸν τόνον εἰς τὸ α', μέρος τὸν τόνον τοῦ Ντο (Ἐλασσον), αἱ παραλλαγαὶ ἀρχίζουσιν εἰς τὸν τόνον τοῦ Λα (αἰολικὸς Ἐλασσον) διὰ νὰ καταλήξουν, μετὰ μίαν σειρὰν ἄλλων τόνων, εἰς τὸ φινάλε πάλιν εἰς τὸν ἀρχικὸν τόνον τοῦ Ντο.

Τὸ α', μέρος τοῦ Κοντσέρτου ἀρχίζει μὲ ἕνα θεματικὸν μοτίβο τὸ ὁποῖον ἐξαγγέλλουν τὰ κόρνα // εἰς τὴν δεσπόζουσαν.

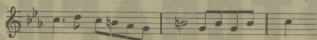

Château Decélie

ΟΙΝΟΙ
ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ
ΚΤΗΜΑΤΩΝ ΤΑΤΟΪ

ΕΘΝΗ-ΦΟΡΜΑ.

*Επακολουθεί μία ανάπτυξις τοῦ θέματος διὰ νὰ καταλήξῃ μὲ μερικὰ δραματικά ἐπεισόδια εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ β'. θέματος, ποῦ ἐμφανίζεται ἀπλῶ καὶ ἤσυχο, ἐντελῶς εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ α'. πρὸς τὸ Φλάουτο καὶ εἰς τὸ "Όμποε.

Fl.

Τὸ θέμα αὐτὸ περνᾷ εἰς τὸ πιάνο καὶ ἐξελίσσεται, συνοδουόμενον κέπως καὶ μὲ τὸ πρῶτον, χωρὶς ὅμως ν' ἀλλάξῃ χαρακτῆρα. Ἡ ἐξέλιξις αὐτοῦ τοῦ θέματος μᾶς φέρει εἰς τὴν εἴσοδον ἐνὸς τρίτου θέματος scherzando... τὸ ὁποῖον, καθὼς παρουσιάζεται ἀπὸ τὸ πιάνο, ἐνθουμίζει ἀρκετὰ τὸν ἤχον τοῦ σαντουριῶ, ἐνῶ τὸ Πόκολο καὶ ἡ Τσελέστα τὸ ἀπομυμῶνται παγινιδιάρικα.

Fl. Celesta

Τρίτον θέμα ἀντὶ τῶν καθιερωμένων δύο τῆς κλασσικῆς φόρμας τῆς σονάτας ὁ συνθέτης τοῦ Κοντσέρτου ἔχει πρωτομεταχειρισθῆ ἤδη εἰς τὴν Συμφωνίαν τῆς Λεβεντιάς (1919) καθὼς καὶ τὸ Τρίο του (1922) καὶ τὴν Συμφωνίαν τῶν ἀνίδεων (1930).

ΣΙΣΤΟΒΑΡΗΣ

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΑ

ΑΘΗΝΑΙ { ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ : Έρμου 4 (Γωνία) Τηλέφ. 20-080
 { ΑΠΟΘΗΚΗ : Μητροπόλεως 15 (Γωνία) Τηλέφ. 22-276

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ : Rue Fouad Ier, 9

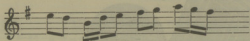
ΚΑΪΡΟΝ : Rue Kasr-el-Nil, 27

ΠΑΡΙΣΙΟΙ : Cité Paradis, 5

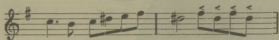
ΔΕΙΨΕΙΑ : Nikolaistrasse, 36

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ : 190 Upper Tames Str. E. C. 4

Τὸ γ'. αὐτὸ θέμα τοῦ Κοντσέρτου ἐπιλύσεται, φωντάνει, συνδυάζεται μετ' τὸ πρῶτον θέμα ποὺ ἀρχίζει νὰ κυριαρχῇ εἰς τὰ τρομπόνια καὶ εἰς τὶς τρόμπες διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς ἕνα ἀπασιονάτο σόλο τοῦ πιάνου, ἐξελιγμένον ἀπὸ τὸ α'. θέμα, τὸ ὁποῖον, ἐν τέλει, μᾶς φέρει εἰς τὴν κυρίαν θεματικὴν ἐξέλιξιν. *Ἐκεῖ τὸ πρῶτον θέμα ἀφοῦ τροποποιηθῇ εἰς χαρωπὸν χορευτικὸν μοτίβο :

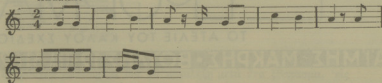
ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὴν ἀρχικὴν του ἀγωγὴν ἀλλὰ ἀνεστραμμένον

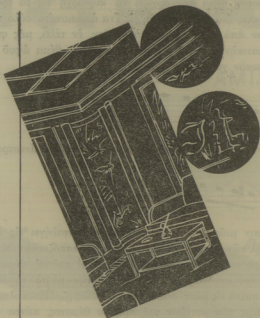
ἕως ὅτου, κατόπιν μιᾶς καντέντσας τοῦ πιάνου, καταλήγει εἰς ἕνα μυστηριώδες πεντάλ τῶν τυμπάνων ἐπάνω εἰς τὴν δεσπίζουσαν ποὺ προετοιμάζει τὴν εἴσοδον τοῦ κυρίου τόνου Ντο καὶ τοῦ α'. θέματος ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν, ποὺ συνδυάζεται τὴν φωνὰν αὐτὴν μετ' τὸ γ'. θέμα, τὸ ὁποῖον δίδει τὸ πιάνο εἰς μίαν σειρὰν ἀπὸ οκτάβες *ff*. *Ἐπακολουθεῖ μία ζωηροτέρα ἐξέλιξις τῶν μοτίβων τοῦ πρῶτου θέματος, πάντα συνδυασμένον μετ' τὸ γ'. θέμα διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς μίαν Coda *stringendo* ἀπὸ τὸ α'. θέμα συνοδευόμενον ἀπὸ τὴν ὑπερσμήκρυνσίν του εἰς τὰ πνευστά, ἢ ὅποια φέρει τὸ τέλος τοῦ πρῶτου μέρους.

Σχεδὸν χωρὶς διακοπὴν ἀρχίζει τὸ β'. μέρος εἰς Λα (σχετικὴν τῆς Ντο μειζονος) μετ' τὸ θέμα τοῦ δημοτικοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Λύγγου τοῦ Λεβέντη. Τὸ ἐμφανίζει τὸ πιάνο, συνοδευόμενον πολὺ ἀπλᾶ ἀπὸ τὴν Ἄρπαν καὶ τὴν Τσελέστα *pp*.

Andantino

*Ἐπακολουθοῦν αἱ παραλλαγαί, ἐκ τῶν ὁποίων κάθε μία προσπαθεῖ νὰ δώσῃ κ' ἀπὸ μίαν μικρὰν εἰκόνα, εἴτε συναισθηματικὴν εἴτε

ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ Σ' ΕΝΑ
ΔΩΜΑΤΙΟ, ΣΕ ΜΙΑ ΑΙΘΟΥΣΑ, ΔΙΝΕΙ
ΤΟ ΚΑΛΟ ΓΟΥΣΤΟ ΣΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ
ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ

FORMA //

ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ

ΖΑΪΜΗΣ - ΜΑΚΡΗΣ - ΒΟΥΛΗΣ 12 - ΤΗΛ. 31.692

φυσιογραφικήν, τότε βουκολικήν, τότε πονεμένην, τότε ἀρρενωπὴν καὶ πομπώδη, ἕως οὗτο νὰ καταλήξουν εἰς τὸν ζωηρὸν πυρρήχιον τῆς ἐνάτης καὶ τῆς δεκάτης παραλλαγῆς ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ ἀκατάσχετον ἀνάβασμά του μᾶς ἐμφανίζει τὴν τελευταίαν παραλλαγὴν, τὸ τραγικὸ ξέσπασμα τοῦ πενθίμου ἐμβατηρίου, ποῦ ἔρχεται εἰς τὴν ὀρχήστραν, ἐνῶ τὸ πιάνο μοιρολογεῖ συγχρατημένα τὸ «ξόδι» (τὴν κηδεῖαν δηλ.) ποῦ περνᾷ:

The musical score consists of three staves. The top staff is the piano part, written in bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a common time signature (C). It begins with a piano introduction marked 'Piano' and 'p dolce'. The middle and bottom staves represent the orchestra, also in bass clef with the same key signature and time signature. The orchestra part is marked 'ff' (fortissimo) and features a rhythmic pattern of eighth notes.

Ὑστερα ἀπὸ αἰθερίας ἀνακρούσεις τοῦ θέματος, ἐνῶ βαρὺς καὶ σπινγνὸς ἀκούεται ὁ ἦχος τῆς καμπάνας εἰς τὰ μπάσα τοῦ πιάνου, ἐμφανίζεται ὀλοζώντανον καὶ ζωηρὸν τὸ θέμα τῆς φούγκας, θγαλιμένο καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὸ δημοτικὸν μοτίβο, εἰς ὅλα τὰ ἔγχορδα *ff*.

The musical score for the fugue is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. It features a rhythmic pattern of eighth notes, characteristic of the 'Fugue' section.

Ἡ φούγκα ἐξελλίσσεται διὰ νὰ καταλήξῃ μετὰ ἓνα ξέσπασμα, εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἑνὸς δευτέρου θέματος (διπλῆ φούγκα) τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται σιγὰ σιγὰ καὶ τὸ ὁποῖον σχηματίζεται ἀπὸ στοιχεῖα τοῦ κυρίου θέματος τοῦ α'. μέρους.

JAMBO

Fag.

Τὸ θέμα αὐτὸ ἀφοῦ ἐξεληχθῆ κανονικῶς, πλέκεται μὲ τὸ α'. θέμα τῆς φούγκας εἰς διαφόρους ἀντιστικτικούς συνδυασμούς, διὰ νὰ καταλήξῃ *Maestoso* εἰς τὸ φινάλε καὶ εἰς τὸν ἀρχικὸν τόνον τοῦ Ντο ἐλάσσονος, ὅπου πλέκονται τὰ τρία θέματα: τὸ κύριον θέμα καὶ τὸ γ'. θέμα τοῦ α' μέρους μαζί μὲ τὸ μοτίβο τοῦ δημοτικῆ τραγουδιῶν καὶ ἄλλα ἐπισόδια τῶν παραλλαγῶν, ἕως ὅτου κριραρχήσῃ τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι ἐξαγγελλόμενον θριαμβευτικῶς ἀπὸ τὰ χάλκινα διὰ νὰ περάσῃ εἰς τὰ ἔγχορδα καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς δεξιότεχνικὰς ὀκτάβες τοῦ πιάνου, ποὺ κλείνουν τὸν κύκλον τῶν παραλλαγῶν καὶ τοῦ ἔργου.

Τὸ «Πολύχορδον» τοῦ κ. Ε. Τσαμουρτζῆ

Τὸ διὰ πρώτην φορὰν παρουσιαζόμενον σήμερον εἰς τὴν συναυλίαν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ῥαδείου Ἀθηνῶν νέον πολυφωνικὸν ὄργανον τὸ ἐφευρεθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Τσαμουρτζῆ καὶ ὀνομασθὲν «Πολύχορδον» παίζεται ἀπ' εὐθείας διὰ τῶν δακτύλων καὶ ἔχει χορδὰς ἀντιστοιχοῦσας πρὸς περιοχὴν $6\frac{1}{2}$ ὀγδόων περίπου, διατεταγμένας ἐπὶ δύο κατακορύφων πετερύγων.

Τὸ «Πολύχορδον» ἔχει ἤδη τιμηθῆ διὰ διπλωμάτων εὐρεσιτεχνίας Ἑλλάδος, Γερμανίας, Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ λοιπῶν μεγάλων χωρῶν τοῦ κόσμου.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι διὰ τὸ ὄργανον τοῦτο, ὡς νέον, δὲν ἔχουν εἰσέτι γραφῆ εἰδικαὶ Συνθέσεις, ἡ δὲ τεχνικὴ του εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς. Ὑπάρχει ὅμως κάθε ἐλλίψις ὅτι θὰ ἐνδιαφερθῆ ὁ μουσικὸς κόσμος δι' αὐτὸ καὶ θὰ ἐξεληχθῆ μελλοντικῶς καὶ ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ μουσικὴ φιλολογία τοῦ ὄργάνου τούτου.

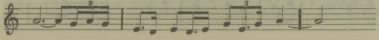

Nathavan

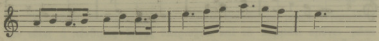
ΔΗΜ. ΛΕΒΙΔΗ

Παραλλαγί εις Λα Έλασσον

Τò υπ' αριθ. 27 έργον του "Έλληνοσ συνθέτου τουτου, έγραφή πρό 25ετίας εις τò Παρίσι όπου και έξετελέσθη διά πρώτην φοράν εις τὰ Concerts—Touche, διά μικράν όρχήστραν δωματίου. Σήμερον ό συνθέτης διεσκεύασεν έξ ολοκλήρου τήν ένορχήστρωσίν του δώσάσ τήν πρωταΐουσαν θέσιν εις τὰ Τρία Πολύχορδα, τὰ όποια συνοδεύοντα, άπό 8 πνευστά όργανα και τέσσαρα ρυθμικά, εις διαφόρους συνδυασμούσ ήχητικών χρωμάτων. Τò πρώτον κύριον θέμα :

έχθετε τò "Αγγλικόν κέρασ εις τήν άρχήν του έργου, μετά δέ τήν πρώτην ανάπτυξίν του, έμφανίζεται ή Πρώτη Μεγάλη Παραλλαγή :

διαδοχικώσ εις τὰ τρία Πολύχορδα εις στήλ άντιστικτικής μιμήσεωσ εις τήν όποιαν παρασύρονται όλοι αι υπόλοιποι ανάπτυξεισ καταλήγουσαι εις τò τέλος εις τò Ντο μείζον.

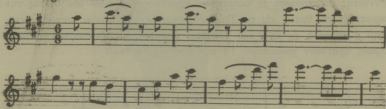
F. MENDELSSOHN

Συμφωνία εις Λα μείζον (Ιταλική)

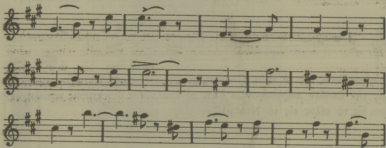
"Η τέταρτη Συμφωνία του Μένδελσων εις Λα μείζον, έργον 90 άμιλλάται εις δημοτικότητα με τήν Σκοτικήν. "Ονομάζεται "Ιταλική, και είνε καλλιτεχνικόσ καρπόσ του μαερού έν "Ιταλία ταξιδίου, που ειλεν αναλάβη ό νεαρόσ συνθέτησ κατά τò 1830. Καθαρώσ μεσημβρινά στοιχεία άναγνωρίζει κανεισ εις τò τελευταιον μέρος της Συμφωνίασ, τò όποιον παρουσιάζει ευθύμωσ και βασικκάσ σκηνάσ και ένα πραγματικόσ νεαπολιτανικον χορόν, τήν σαλιταρέλλαν. Εις τὰ όπόλοιπα μέρη, αι εικόνεσ του μεσημβρινου χαρακτήρουσ δέν είνε άπολύτωσ κα-

ταφανείς. Παρ' όλα ταῦτα τὸ πρῶτον, μὲ τὸν φαιδρὸν τοῦ βασικῶν τόνον ἐνθουμίζει πολὺ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῆς χώρας ἔδρου ἢ λεμονιά ἄνθει. Περνᾷ ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ μία πνοὴ εὐτυχίας καὶ μὰ νεανικῆ φαντασίᾳ, τὴν ὁποίαν κανένα νέφος δὲν σκιαίξει. Τὸ πρῶτον θέμα, ποὺ ἐμφανίζεται χωρὶς εἰσαγωγὴν:

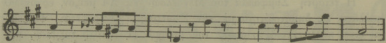
Allegro vivace

ἀρχίζει δυνατὰ καὶ ἀνυπόμονα τὸ δεύτερον:

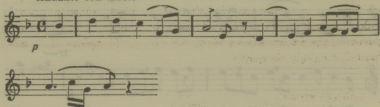
εἶνε ἡρεμώτερον καὶ φέρει ἴχνη αἰσθηματικότητος καὶ ρομαντισμοῦ. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν παρουσιάζεται καὶ τρίτη μουσικὴ ἰδέα, ἡ ὁποία

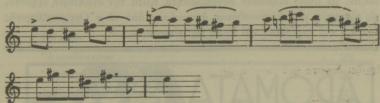
θὰ ἐπαναληφθῆ ἀργότερον, κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου μέρους.

Τὸ δεύτερον μέρος, (*Andante con moto*) ἀρχίζει μὲ ὕφος παθητικῆς μεταλλάττας, μὲ τὸ κατωτέρω θέμα τὸ ὁποῖον ἐκτελοῦν ἀρχικῶς αἱ βιόλοι, οἱ εὐθύβουλοι καὶ ὁ βαρύβαλλος:

Andante con moto

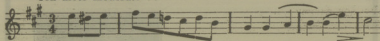

Με τὸ θέμα τοῦτο πλέκεται μιὰ ἄλλη ὀραία μελωδία:

Ἡ σκηνὴ ἐπαναλαμβάνεται μερικὰς φορές, μὲ μικρὰ ἰντερμέδια. Ἐν τέλει ὁ πένθιμος λόγος ὑπερισχέει καὶ τὸ κομμάτι σβύνει μέσα εἰς ἑλαφροὺς στεναγμούς. Ἐάν εἰς τὸ μέρος τοῦτο δὲν ἀναγνωρίζῃ κανεὶς βορείους τόνους, εἰς τὸ ἐπόμενον $\frac{1}{4}$ διαβλέπει τὸ γερμανικὸν στοιχείον νὰ ὑπερισχέῃ. Τὸ κύριον θέμα τοῦ τεμαχίου αὐτοῦ κάμνει τὴν ἐντύπωσιν ἐνὸς Ländler:

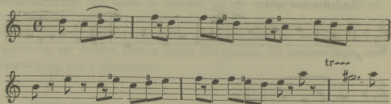
Con moto moderato

καὶ δίδει μίαν ἰδέαν τῆς γερμανικῆς φαιδρότητος ὅπως τὴν ἐφρανόσθησαν οἱ βιεννέζοι διδάσκαλοι. Εἰς τὸ μεσαῖον τμήμα ξυπνᾷ εἰς τὴν καρδιά τοῦ νεαροῦ Μένδελσον ὁ ρωμαντισμὸς τῶν δασῶν καὶ διαφαίνεται, ἀπὸ τοὺς ἤχους τῶν κόρνων, ἡ ἀγάπη ποὺ εἶχεν ὁ μουσουργὸς πρὸς τὸν Βέμπερ.

Τὸ τελευταῖον μέρος μὲ τὴν ἐπιμονὸν ταῦτοφωνίαν του, παρουσιάζεται μὲ θέμα λαϊκοῦ τραγουδιοῦ:

Presto

Τὸ θέμα τοῦτο ἀναπτύσσεται ἐπὶ μακρὸν, προκαλεῖ συναισθήματα πάθους, τρυφερότητος καὶ ἀγρίας χαρᾶς καὶ θέτει ἀπέναντι ἀλλήλων ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς δεξιῆστρος, τὰ ὄργανα *sólò* καὶ τὴν μάζαν, μὲ ὁλοὴν αὐξοῦσαν δυναμικότητα. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν, ἔρχονται εἰς τὸν νοῦν μας ἀσυναισθήτως ἀναμνήσεις ἀπὸ τὸ «Ὀνειρον θερινῆς νυκτὸς» τοῦ συνθέτου, καὶ ἰδίως τῆς εἰσαγωγῆς.

ΑΡΩΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΧΥΜΑ

φαρμακείον
ΠΑΝΟΣ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
Ὀμόνοια

ΦΩΝΗ

Η Λ Α Μ Α

ΤΟΥ

ΚΑΛΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΛΑΪΚΑΙ

Θεωρεῖον Α'	Δρχ.	30
Πλατεῖα	»	25
* Ἀμφιθέατρον	»	25
* Ἐξώστης ἠραιμημένος	»	25
Διάδρομος ἑξώστου	»	20
Θεωρεῖον Β'	»	20
* Ὑπερώων	»	15

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν (Ὁδὸς Πειραιῶς 31, τηλέφ. 52-811) καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια» (Ὁδὸς Ἀκαδημίας Τηλέφ. 24-377).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὰ προγράμματα τῶν Συναυλιῶν τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν γίνονται δεκταὶ πρὸς καταχώρησιν διαφημίσεις. Διὰ τοὺς ὄρους καὶ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθινθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς τηλέφ. 52-811) καθήμερινῶς 9-12 π.μ. καὶ 4-8 μ.μ.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ

Ὀλόκληρος	Σελὶς	Δρχ.	200.—
Ἡμίσεια	Σελὶς	>	100.—
Τέταρτον	Σελίδος	>	50.—

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ
ΚΑΤΑ ΣΥΝΔΕΛΜΑ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

"ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ,"

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 36 ΤΗΛΕΦ. 53-570

